

[Udenrigsministeren.]

sættes i selve loven. Dette vil eventuelt kunne drøftes i et udvalg, som jeg synes det vil være rimeligt at nedsætte.

Det ville for Danmarks vedkommende måske være den mest hensigtsmæssige ordning, om de delegerede simpelthen valgtes for en periode af 1 år. Såfremt de delegerede udpeges hvert år i stedet for for en valgperiode, som har været nævnt, ville problemerne om, hvad der skulle ske ved rigsdagsopløsning eller regeringsskifte — som jo hænder hyppigere her i landet end i Norge og Sverige —, sikkert blive af mindre betydning, og det vil næppe være nødvendigt at vedtage særregler herom.

Rigsdagen vil utvivlsomt, selvom den formelle periode begrænses til 1 år, vide at sikre den nødvendige kontinuitet i den danske repræsentation.

Det vil være naturligt ved denne lejlighed at fremsætte nogle betragtninger om personsammensætningen af delegationerne til rådet, bemærkninger, som — tilføjer jeg — er i overensstemmelse med de af det nordiske interparlamentariske råd fremførte synspunkter.

Ifølge vedtægterne skal de medlemmer, der udpeges, repræsentere forskellige politiske anskuelser. Om personsammensætningen udtaler det nordiske interparlamentariske råd, at det må være en forudsætning, at de, der modtager valg til rådet, er indstillet på at vise hvervet en virksom interesse. Det må ligeledes forudsættes, at de indtager en sådan stilling, at man kan regne med, at rådet giver udtryk for synspunkterne indenfor de forskellige grupper i parlamenterne. Rådets stilling til et spørgsmål, som senere skal forelægges parlamenterne, bør således kunne give vejledning for, hvorledes disse kommer til at bedømme det. Men det fremhæves også i motiverne, at rådet ikke bør blive en forsamling af nordiske entusiaster, som ikke har nogen udsigt til at gennemføre deres tanker. Rådet bør vel vise vej til nye former for samarbejde, men det bør ikke sætte målene højere end, at der kan forventes opnået tilslutning i de forskellige landes parlamenter til deres gennemførelse indenfor et overskueligt tidsrum.

Endelig indeholder lovforslaget i § 3 bestemmelse om, at loven skal træde i kraft, såsnart vedtægterne har fået gyldighed i Norge og Sverige. Dette tidspunkt er fastsat under hensyn til bestemmelserne i vedtægternes punkt 14 om, at de træder i kraft, såsnart tilsvarende vedtægter er gennemført i Norge og Sverige. Der må na-

turligvis til sin tid udstedes en bekendtgørelse, der fastslår, at loven nu er trådt i kraft. Det islandske alting mødes først til oktober og vil ikke kunne tage stilling før denne tid.

Vi er fra regeringens side på det rene med, at selve formuleringen af vedtægterne måske kunne forbedres. Under de forhandlinger, som er ført med de andre nordiske lande, har vi imidlertid indtaget det standpunkt, at hensynet til eventuelle skønhedsfejl måtte vige for hensynet til rådets snarlige gennemførelse, og at man burde undgå tidkrævende rettelser af sådanne mangler. I dette standpunkt har vi fået tilslutning såvel fra norsk som fra svensk side. Ved lovforslagets fremsættelse finder jeg derfor anledning til at understrege betydningen af, at der ikke foretages ændringer i vedtægternes formulering, idet det af åbenbare grunde ville være uønskeligt, om vedtægterne blev vedtaget i forskellig formulering i de nordiske parlamenter. Jeg beder derfor om, at vedtægterne må blive vedtaget i uændret form.

Til slut finder jeg anledning til kort at nævne spørgsmålet om lovforslagets forhold til grundloven.

Det afgørende for bedømmelsen af lovens grundlovsmæssighed må være, om rådet gør skår i den myndighed, grundloven tillægger vore forfatningsmæssige myndigheder. Dette er ikke tilfældet, da rådet kun er et rådgivende organ, der ikke kan træffe bestemmelser, som er bindende for rigsdagen.

Tilbage for mig står nu kun at udtrykke min tak til alle, der som medlemmer af den nordiske interparlamentariske gruppe eller på anden vis har ydet deres bidrag til at muliggøre fremsættelsen af det foreliggende lovforslag.

Forslagets tilblivelseshistorie er i sig selv det bedste bevis på, hvilke frugtbare resultater der vil kunne opnås ved et snævert nordisk samarbejde mellem parlamenter og regeringer.

Rådets kompetence er begrænset, javel, men det svarer til de politiske realiteter. Det gør ikke på nogen måde indgreb i de enkelte parlamenters særlige forhold eller ret til at træffe beslutning. Men med Det nordiske Råd vil der være skabt et sted, hvor der kan finde sårlige, fordomsfrie og vidtrækkende drøftelser sted om fremtidens nordiske samvirke.

Af Det nordiske Råds arbejde vil der kunne vokse en rigdom af fællesnordisk initiativ, som for omverdenen vil bære